

Podivný podzim na zámku

„Tento způsob podzimu, zdá se mi poněkud nešťastným...“ Chtělo by se parafrázovat známý film. Ale je to tak. Od okamžiku, kdy vláda omezila vycházení lidí, tak park přetéká lidmi, kteří jinam

nesmí a nemohou. Zahradníky proto posilují průvodci a všichni, kdo mají nohy (více v článku Katky Husákové). A naše snahy, aby zámek a akce navštívilo co nejvíce lidí, se přesouvají do virtuálního

prostoru. (viz článek Jakuba Jukla) Paradoxně možná právě v roce, kdy se všechno zavírá, uvidí zámek a park nejvíce lidí. Bohužel jen na internetu – ale i tak jste zváni... (více v článku Kateřiny Bryndové)

S přáním, aby zima byla šťastnější, než podzim...

*Pavel Ecler
kastelán zámku Veltrusy*

Podzimní práce v zámeckém parku trochu jinak, než je známe

Podzim ve veltruském parku je opravdu kouzelný. Osamělé pavilony, klikaté cestičky kolem mlýnské strouhy a les plný barev. Celou tu krásu přírody pak doplňuje dominanta zámku.

Tak, jak pomyslně utichl s podzimem život na zámku, venku je stále práce víc než dost. Príoritou se stává odstraňování polomů a vývratů stromů. A právě s touto prací pomáhají i zámečtí koně Nesango a Andy. Dva valaši, Českomoravský Belgik a Slezský Norik, kteří se k nám dostali před pěti lety až ze správy Šumavského národního parku, kde v létě vozili na voze turisty a v zimě svázeli dřevo z hor. V tom pokračují i v zámeckém parku ve Veltrusích. Díky nim se klády dostanou snáze k hlavním cestám a odtud je už může odvézt těžká technika. V tomto ohledu jsou koně nenahraditelní, protože stávající porost a mladé stromky by traktor poškodil a na mnohá místa by se ani nedostal. Po traktoru také v měkkém terénu zůstávají vyjeté hluboké koleje, které pak brání přirozenému vsakování a odtékání dešťové vody. S koňmi je to prostě přírodnější...

Ve veltruském parku se stahuje a zpracovává dříví popadané kvůli větrům a také mnoho stromů již padá nebo se stává nebezpečnými díky svému stáří. Přibližování dřeva v lese pomocí koní patří mezi tradiční a šetrné způsoby lesního hospodaření. Pro koně je ovšem přibližování dřeva v těžkém terénu práce nebezpečná. V horách hrozí, že při pohybu z kopce se kláda

rozjede a podrazí koni nohy. Při tažení po vrstevnici zase vzniká nebezpečí, že se začne kláda kutálet do boku, namotá na sebe řetěz a strhne koně s sebou. Tady na rovině našťěstí tato nebezpečná nehrozí. Přesto je ale potřeba plné soustředění a zručnost jak koní, tak zkušeného kočího. Letos se

této role ujal pan Antonín, kterého jste mohli na jaře potkat v parku i na kozlíku koňského povozu. Pod jeho vedením Andy s Nesangem na střídačku, každý den jeden z nich, vláčí houževnatě mohutné klády rozbahněným terénem. Ne nadarmo se říká „pořádně zabrat“, nebo „dře jako kůř“.

Kvůli potřebě většího soustředění pracují o samotě a nerušení, ale rozhodně by se na ně nemělo zapomínat. Svoji práci odvádí trpělivě, přesně, ale houževnatě a s fortem.

*Kateřina Husáková,
Pavel Ecler
foto: Ivana Nohejlová*

Dušičky na Veltrusích

Jak dlouho je zapotřebí, aby se z nějaké události stala tradice? Veltruské Dušičkové vzpomínky se to podařilo během jednoho desetiletí.

A začalo to přitom všechno úplně nenápadně. Kastelán Pavel Ecler se krátce po svém nástupu na zdejší zámek v roce 2008 rozhodl soukromě uctít památku dvou významných osobností, které zanechaly svou stopu ve Veltrusích.

První byl majitel zámku, hrabě **Rudolf Chotek**, jediný ze svého rodu, který se nechal pohřbit na Veltrusích, ve zdejším kostele. Druhou pak kníže **Ferdinand Kinský**, který ve Veltrusích zemřel po pádu z koně a na místě jeho smrti byla vystavěna čestná kaple. Ovšem ani jeden z těchto objektů nebyl tehdy v čase Dušiček otevřený a tak bylo možno jen pověsit jeden věnec na bránu kostela, druhý na plot kaple.

Ale u toho nezůstalo. Dušičková vzpomínka se rok od roku rozrůstala. Zapojili se do ní občané Veltrus, mimo jiné Filip Volák, pozdější starosta města. A roku 2009 už věnce kladli členové klubu vojenské historie v uniformách rakouských vojáků napoleonské doby, neboť kníže Kinský byl válečníkem, který se vyznamenal v řadě bitev této epochy.

A věnce? Ty už se nevěšely na plot, ale pokládaly se přímo v interiérech. Po domluvě s veltruským farářem je na du-

šičkovou vzpomínku pravidelně zpřístupňován kostel s náhrobkem Rudolfa Chotka, rod Kinských zase umožňuje otevření kaple svého zesnulého předka.

Roku 2016 byla akce pojata poněkud netradičně, ale o to zajímavěji. Hlavní program byl přesunut do zámeckého parku, kde se konal koncert lidových písní s motivem smrti. A obyčejný smrtelník se na toto místo nemohl dostat jinak, než na lodce, s mlčenlivým Cháronem v roli převozníka. Od roku 2017 se pak ustálil program Dušičkových vzpomínek do současné podoby: první část se odehrává v kapli Kinských a jedná se o krátké scénicko-divadelní představení na téma smrti. To vždy připravovalo osazenstvo zámku. K účastníkům zde pravidelně promlouvají kastelán spolu se starostou, neboť zámek a město Veltrusy pořádají akci společně. Od kaple se pak všichni přesunou do kostela Narození sv. Jana Křtitele, kde po položení věnce ke hrobu Rudolfa Chotka následuje koncert klasické hudby v podání souboru Petra Bendy.

Tak měla Dušičková vzpomínka vypadat i v roce 2020. Ale vše dopadlo jinak – kvůli epidemii koronaviru a celostátní karanténě se nemohla konat. Tedy přesněji řečeno, nemohla se konat veřejně. A tak se vlastně v letošním roce

INTERIÉR KOSTELA NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE
FOTO: IVANA NOHEJLOVÁ

KAPLE KINSKÝCH, FOTO: BB

vrátily veltruské Dušičky zase na svůj počátek – k tichému, soukromému připomenutí památky našich zesnulých. Novinkou byl odkaz na internetu u kterého si mohli všichni za doprovodu místních hudebníků zavzpomínat nejen na minulé ročníky, ale zejména na zemřelé, jimž je vzpomínka

určena. V doprovodném slově se ovšem pamatuje i na živé...

Chováme však na ději, že příští rok se při Dušičkové vzpomínce opět všichni ve zdraví setkáme před kaplí Kinských.

Jakub Jukl
zámeček Veltrusy

Za zavřenými dveřmi zámku ...

... se pořád něco děje, a ačkoliv to tak na první pohled nemusí vypadat, je tento úžasný komplex staveb a parkové zeleně častým bodem zájmu filmařů a reportérů. V letošním roce hostil zámek oblíbeného, divákům známého kuchaře z gastronomického seriálu **Kluci v akci**. Pořad měl premiéru na kanále České televize v kulatém datu 10. 10. 2020 a dodnes je možné ho shlédnout na webových stránkách ČT. Tento díl byl nejen o vaření, ale také o regionálním významu zeleniny a země-

dělství. K dalším mimořádně oblíbeným pořadům České televize patří **Toulavá kamera**. Jejím dramaturg Roman Šulc věnoval Veltrusům v neděli 7. 6. 2020 první reportáž a televizní štáb pořídil mnoho zajímavých a méně tradičních filmových záběrů, které náš zámek ukazují v tom nejlepším světle. Nejzajímavější témata z tohoto pořadu vycházejí také knižně, **31. díl knihy Toulavá kamera** s kapitolou věnovanou našemu zámku jde nyní na pulty do českých knihkupectví... tak neváhejte napsat

Ježíškovi. Důležitou sondou do chodu zámku a také zpětnou vazbou pro nás, zámecké zaměstnance, jsou reportáže celostátních i lokálních médií. Na začátku srpna zařadila **TV Praha** zámek Veltrusy mezi „**Středočeské nej**“ a natočila krásnou, desetiminutovou reportáž, ve které vynikla mimořádná historická hodnota celého zámeckého komplexu. Reportáž lze shlédnout na www.prahaeu.tv. Pravidel-

ně o novinkách informuje **Kralupská TV** a tím nám výrazně napomáhá s informováním občanů kralupského regionu o chystaných zámeckých akcích. Všechny zmiňované reportáže i nové video, které vzniklo u příležitosti nekonané Dušičkové slavnosti, můžete shlédnout na našem facebooku. Věříme, že i vám přinesou trochu radosti v tomto nezvykle náročném období.

Kateřina Bryndová